

ת"פ 48639/02/14 - מדינת ישראל נגד נ א

ת"פ 48639-02-14
מאוחד עם ת"פ 4308-12-13
26 ינואר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

נ ג ד

נ א

המאשימה

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - רחלי חג'ג'

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - אסדי תאמר

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה ו הורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצג לבית המשפט ביום 8.4.14, תוך שמצרף אישום נוסף, בכך ש- 22.2.14, שעה 12:00, תקף שלא כדין את בת זוגו, מ א, בכך שהשליך לעברה כרית בעת שישנה וכן נתן לה מכת אגרוף בפנים ובהמשך תפס אותה בכח, השכיב אותה למיטה, ניער אותה ובתגובה היא שרטה אותו בצוואר ודחפה אותו מעליה. שוטרים הוזעקו למקום בעקבות דיווח 100 מאדם ששמע קריאות הצילו. כשבוע לפני כן תקף אותה בכך שבמהלך ויכוח ולאחר שהיא סטרה בפניו, דחף אותה ולאחר מכן בעת שהיא מחזיקה את התינוקת המשותפת בידיה, נתן לה מכרת אגרוף - 4 עבירות של תקיפת בת זוג.

וכן בכך שב- 25.11.13, על רקע ויכוח בנוגע לחזקת הילדים, איים עליה באומרו שאם לא תביא לו את הבנות ימרר לה את החיים. למחרת היום גידף אותה ולאחר שעזבה אתה בית שלח לה מסרונים בהם מאיים עליה: "אתן לך לבכות דם", "אני מבטיח שתסבלי כל שניה שאני איתך", "תראי ממני רק רע". המתלוננת בעקבות זאת עזבה את הבית וחזרה בחצות היום. לאחר מכן ב- 27.11.14 בין שעת חצות ל- 02:00 במהלך ויכוח ביניהם טרק הנאשם בחוזקה דלת של ארון ותקף אותה, בכך ששפך עליה מים קרים אל מול עיני בתם הקטינה. כמו כן, איים עליה באומרו "אני אפגע בך", "מה את רוצה, אני אעשה לך פנס בעין?" ותקף אותה בבעיטה ברגל שהפילה אותה לרצפה. כשהמתלוננת ביקשה ממנו לצאת מהבית איים עליה בהתקרבו לפניה, בעת שהוא מחזיק מברשת איפור ואמר לה: "מה את רוצה שאני

אפגע בך " והשליך את מכשיר הטלפון שלה לרצפה. בשעה 7:30 תקף אתה בכך שהוריד את כיסוי הראש שמעל ראשה ונגע בה עם מטאטא מלוכלך, תוך שמתעלם מדרישותיה שיחדל ממעשיו - 4 עבירת של איום ו- 3 עבירות של תקיפת בת זוג.

בהסדר שהוצג במסגרת ת.פ. 4308-12-13 שהוצג בפני כב' השופטת שמואלי ב- 26.1.14, צוין כי ידחה לקבלת תסקיר ואם תהיה המלצה לצו של"צ והתחייבות והתברר שלא נפתחו תיקים, התביעה תסכים. ואם לא, התביעה תגביל עתירתה ל- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בהסדר שהוצג בת.פ. 48639-02-14 ב- 18.4.14 צוין כי לאחר שהורשע בשני אישומים כי עם קבלת התסקיר ישובו הצדדים לדבר.

הסניגור ביקש להעביר את תסקיר המעצר כדי לבחון אפשרות הקלה בתנאים.

בתסקיר שהוגש לדין ב- 23.4.14 צוין כי הוא בן 25, נשוי, אב ל- 2 בנות, ... עובד כשכיר ב. הוא נישא למתלוננת בסמוך לשחרורו מצה"ל. בחודשים האחרונים חלה תפנית משמעותית במערכת היחסים שבאה לידי ביטוי בחשדנות, מתח ותסכולים, כלשדבריו אשתו החלה לגלות אובססיביות לגבי שבאה לידי ביטוי במעקבים, הפתעה במקום עבודתו, בדיקת שיחות הטלפון שלו ועוד. הוא טען שהוא מעונין לעשות ככל שנדרש כדי להשיב המערכת הזוגית לשלמותה. המתלוננת לא הגיעה למפגשים ובטלפון טענה שמעוניינת להתגרש וכי איננה חוששת ממנו וכי מדובר בפערים עליהם לא ניתן לגשר.

שירות המבחן ציינו התרשמותם מאדם בעל יכולת ביטוי דלה וקונקרטי העסוק במחיר האישי כתוצאה ממעצר הבית, בעל סף תסכול וגירוי נמוכים, נעדר שליטה בדחפים. מערכת היחסים היא ילדותית ובוסרית ולבני המשפחה יש השפעה גדולה על השניים. ציינו שרמת הסיכון כזו שניתן לצמצמה באמצעות הרחקה מהמתלוננת ושילובו בתעסוקה.

בנסיבות אלה, המליצו לאפשר לו לצאת לעבוד בהם סנטר ויתר הזמן במעצר בית בפיקוח הוריו, תוך המשך הרחקה מהמתלוננת.

בתסקיר שהוגש לדין ב- 9.7.14 צוין כי מדובר במי שהשלים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות מלאה, אשר שירת שירות צבאי מלא בחיל החימוש. הוא שלל התנסות בחומרים משני תודעה או בעיות אחרות. הוא התקשה לנצל את המפגשים לצורך בדיקה מעמיקה של התנהגותו, הוא בעל תפיסה ילדותית התלוי בתגובות הסביבה, מתקשה לפתח עצמאות. הזוג נעדר כלים לנהל חיי זוגיות נורמטיביים. נראה כי כשהנאשם בא במגע קנטרני עם בת זוגו הוא מתקשה לשלוט בעצמו. הוא תופס עצמו כקורבן, הוא מתקשה לראות את חלקו באירועים או באלטרנטיבות אחרות לפעולה. ההליך עצמו היווה הליך הרתעתי. קיימים פערי תפיסה באשר לתפקודי בני הזוג במערכת הזוגית. הכוונה היתה לשלבו במסגרת טפולית לגברים אלימים, אולם שלל כל נזקקות וטען כי בכוונתו להיעזר ברב מקומי, שבו נעזרו בעבר. הם התרשמו כי לא תופס את התנהגותו כמאפיינת אותו וסבור שאין מניעה שיחזרו לחיים משותפים. הוא התקשה להתייחס להתנהגות החזרתית שלו ולרצף הנמשך של האירועים האלימים וכי הוא מחפש פתרונות זמינים חיצוניים תוך קושי לבקר התנהגותו באופן מלא. הואיל והוא שלל נזקקות טפולית לא מצאו לנכון להמליץ המלצה טפולית. כמו כן, הואיל והוא עסוק יותר במחיר שהוא משלם, ציינו כי ענישה מוחשית קצרה בעבודות שירות תעביר מסר עונשי ראוי יחד עם מאסר מותנה ממושך, משמעותי, שיחזק גבולות חיצוניים.

ניתנה לו הזדמנות נוספת לשתף פעולה בהליך טיפולי והדיון נדחה ל- 22.10.14. במועד זה נתקבל תסקיר, בו צוין שמבקש לבחון אפיק טיפולי, אך פנה לרב וסבור שהרב יכול לתת מענה לצרכיו. טען שמבין ששגה באופן שבו פתר בעיות. מדובר במסגרת טיפולית וולונטרית, ללא מסגרת ברורה, התלויה במצבם הכלכלי ויכולתם לשלם, ולא ברור מה הכשרתו של המטפל ומומחיותו המקצועית. הם התייחסו לשני מוקדי סיכון מרכזיים. מאפייני אישיות שיש בהם לעורר התנהגות תוקפנית כלפי האחר, בעיקר בעת שהוא חש לא מוגן, וכן פער בין ציפיותיו מהמערכת הזוגית לבין המצב בפועל, דבר היוצר תחושות תסכול וחוסר הבנה העלולים להוביל להתנהגות תוקפנית אלימה.

לכן, סבורים כי בשלב ראשון יש להתמקד בטיפול בתחום האלימות ורק לאחר מכן התערבות בתחום הזוגי. הוא הופנה לקבוצת הכנה לגברים אלימים בשירות המבחן, כשהכוונה בהמשך להפנותו לקבוצה טיפולית שבועית ולכן הדיון נדחה שוב ל- 21.1.15. במועד זה התקבל תסקיר נוסף ובו צוין כי בתקופת הדחיה שולב בקבוצת הכנה. תחילה התקשה למצוא את מקומו וליזום שיח. בהמשך החל להיפתח, שיתף אודות הנסיבות, דפוסי התנהגותו והקושי בשליטה עצמית, לכן מכיר בצורך לקבל סיוע. ניכר כי זקוק לחיזוק יכולתו להתבונן על התהליכים שהוא עובר, אולם הוא מתקשה להשלים עם פגיעתו בבת זוגו ועסוק בניסיונות לפצות על מעשיו בעבר. מתברר כי בינתיים נולד לו ילד וכי בכך יש לחדד את המחיר האישי שהוא משלם. הוא החל מגלה ניצני תובנה כי נזקק לעזרה חיצונית, אחרת יתקשה לערוך שינוי, ובנסיבות אלה, הואיל ויכול להפיק תועלת מקשר טיפולי עם שירות המבחן, המליצו על צו מבחן לשנה, במהלכה ישולב בקבוצה לגברים אלימים, יחד עם מאסר מותנה ממושך ומרתיע.

בדיון שהתקיים ב- 21.1.15, עתרה התובעת למאסר בכלא בשל חומרת העבירות, מספרן ומשכן. לטענת התביעה, למרות שהוגש כתב אישום אחד, שב לסורו, עד שנעצר ושוחרר בתנאים בתיק השני.

הסניגור טוען כי לאור עברו הנקי, היותו נשוי למתלוננת 6 שנים, והיותם הורים משותפים ל- 3 ילדים, כולל תינוק, מאחר וכיום מוכן לשתף פעולה בהליך טיפולי, עונש מאסר ולו בעבודות שירות, עלול להביא לפיטוריו ולפגוע באופן ישיר, לא רק בו, אלא גם במתלוננת ובילדיהם המשותפים. לדבריו, הנאשם משוחרר בתנאי מעצר בית בהם נמצא כבר 3 חודשים וכי גם לכך יש ליתן משקל.

כל צד תמך טענותיו בפסיקה.

התביעה הפנתה ע"פ 3196/08 **סועד חלב נ' מדינת ישראל**, ערעור על גזר דין של בית משפט שלום במסגרתו נדון ל- 8 חודשי מאסר בפועל בגין תקיפת אשתו, היכה בראשה עם ידיו ונעליו, הפילה ארצה, גרר אותה לשירותים, הכניס את ראשה לאסלה ואיים כי ישרוף אותה ואת ילדיהם. לאחר שנודע לו כי התלוננה במשטרה איים עליה כי אם לא תבטל את התלונה ישרוף אותה ואת הבית - עבירות של תקיפת בת זוג ואיום.

נתקבל תסקיר ממנה עלה שאינו ער לבעייתיות במעשיו ולא בשל להליך טיפולי וכי דפוס התנהגות נמשך, אך גם התחשב בנסיבות אישיות ובהיותו מפרנס יחיד ובקשת המתלוננת לאפשר לה לשקם את התא המשפחתי. למרות זאת כאמור מצא לנכון להטיל עליו מאסר שיביע את שאט הנפש ממעשיו ולהוות גורם מרתיע. בית משפט מחוזי ציין כי הוא לא מפנים את חומרת המעשים וכי ההודעה לא נובעת מהכרה בסבל שגרם לאשתו, אלא מתוך רצון להקל בעונשו והערעור נדחה.

הסניגור הפנה את בית משפט לגזרי דין, כולל של מותב זה, וזאת במקרים שלנאשם עבר פלילי, כולל מאסרים מותנים.
עמוד 3

בכולם מדובר בנאשמים ששולבו בהליך טיפולי . צוין כי ת.פ. 453/08 ות.פ. 13-11-13154 התביעה חזרה בה מעתירתה למאסר בעבודות שירות בשל כבדת הדרך שעברו הנאשמים ובשל נסיבותיהם האישיות.

באשר למתחם העונשי הראוי התוקף בת זוג ומאים עליה.

בית-משפט עליון פסק לא אחת על הצורך להחמיר את הענישה במקרי אלימות. כך למשל, קבע המשנה לנשיא (כתוארו דאז) מ' חשין (בדימוס) בע"פ 8314/03 רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, ניתן ביום 7.6.2005):

"בית-המשפט חייב להעלות את תרומתו הצנועה במלחמה הקשה שיש לחברה בישראל באלימות הגוברת והולכת ברחובות ובבתים, ותרומה זו תמצא את ביטוייה בעונשים החמורים ששומה עליהם על בתי-המשפט לגזור על מעשי אלימות שפשו במקומנו כמגיפה. עלינו למוד את הרחמים שבליבנו כמידה הראויה להם, והרי ידענו כי כל מי שנעשה רחמן במקום אכזרי סוף שנעשה אכזרי במקום רחמן. יצא הקול מבית-המשפט ויילך מקצה הארץ ועד קצה. יצא הקול וידעו הכל כי מי שיורשע בעבירת אלימות יישא בעונש חמור על מעשהו. והעונש יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג ובריח. וככל שייעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר."

בשל ריבוי המקרים והאירועים, תכיפותן ומהותן העונש הראוי במקרה זה הוא בהחלט מאסר מאחורי סורג ובריח כעתירת התביעה. אולם, למרות זאת, ציינתי לא אחת כי יש להתייחס לאלימות במשפחה באופן שונה מאלימות אחרת, בעיקר לכשישובו בני הזוג לחיות יחדיו זה עם זה בתום ההליך המשפטי. לכן, מותב זה עושה ככל שביכולתו, במקרים שבהם האלימות אינה ברף העליון, לשלב הנאשם, ובהמשך את בני הזוג, בהליך טיפולי ואפילו לכשמדובר בהימשכות ההליכים תקופה ארוכה לצורך השגת מטרה זו.

משכך, מוצא בית המשפט להעדיף האינטרס הטיפולי-שיקומי על אינטרס ההרתעה לכשמדובר בנאשם המכיר בנזקקות טיפולית שלו ומוכן להשתלב בהליך טיפולי ארוך טווח.

יצוין כי למרות שהנאשם שב לסורו, מתברר כי האישום הראשון לא הוגש בהליך תכופ, לא הורחק מהמתלוננת ולא הושם בפיקוח מעצרים, ולא בכדי התביעה הסכימה במסגרת ההסדר לאמץ את המלצות שירות המבחן ואפילו אם מדובר באי הרשעה.

מששב לסורו כאמור, ועבר עבירות נוספות, הוגשה בקשת מעצר, שוחרר בתנאים, ואף שהתקשה בכך בתחילה, הרי היום מדובר במי שמכיר בנזקקות הטיפולית שלו ומעוניין לשתף פעולה בהליך טיפולי. מדובר בדרך לא קלה שעבר הנאשם והואיל ועמדת המתלוננת היא לאפשר לו לשוב לביתו כדי לשקם הזוגיות, מצאתי לנכון לחרוג לקולא מהמתחם העונשי הראוי משיקולי שיקום, ואף שאני גוזרת דינו למאסר אסתפק בתקופת מאסר קצרה אותה ישא בעבודות שירות.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 2 חודשים, בעבודות שירות בעמותת שווים, בקרית גת, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 24.3.15 ועליו להתייב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של איום.

3. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירת תקיפה מכל סוג שהוא.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7,500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

5. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ו' שבט תשע"ה, 26/01/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא, שופטת בכירה